

நலிந்த உள்ளம்

ஆற்றங்	கரையில்	நிற்குமதந்த
அத்தி	மரத்துப்	பழமதையே
விழுந்த	பொழுது	உண்டுகளும்
விரைவு	சென்று	நெந்தனவே
மென்மை	யான	பழமதைவே
விழுந்து	நெந்து	போன புவே
கொடிய	நண்டின்	கால்களினுல்
குழந்து	அழிந்து	போனதுவே
வாக்குக்	கொடுத்த	தலைவரவன்
வந்து	சேர	வில்லியென்று
போக்கைக்	கண்டு	தலைவரவன்
பொல்வா	வருத்தம்	கொண்டனவே
அவளின்	மெனிவு	கண்டுநின்ற
அயவார்	பேசித்	துற்றின்ற
நலிந்த	உள்ளம்	மேலுமது
நலிந்து	நொந்து	வடிடுதே.

— வ. யோகானந்தசிவம்

பாவை நீ சூடு!

மலர்க் காட்டில் நான் புகுந்த - வாச
மலர்கிண்ணபோது அன்னையிடதனில் சிறை
மகன் கோட்டையினுள் புகுந்த
மலர் ஆரம் நான் கோர்த்து
மணவாளன் கழுத்தினிற்கு
ஒன்றை கூட்டி கண்டேன்
பணக் கட்டு உண்டானால்
பாவை நீ குடு என்றான்.

— பூநகர் கவிப்பிரியா

சிறை

கருவானபோது கருவறைதனில் சிறை
உயிரானபோது அன்னையிடதனில் சிறை
தவழாதபோது தனித்தொட்டிலில் சிறை
தவழ்கின்றபோது தன்னிட்டில் சிறை

நடவாதபோது நாற்கவருக்குள் சிறை
நடவாதபோது நால் கொட்டிக்குள் சிறை
படிக்கின்றபோது பள்ளிக்கூட்டிலில் சிறை
பயிராகும்போது நம் பண்பாட்டில் சிறை

வாபிப்பத்தில் மணம் காதலில் சிறை
வசந்தமென்னும் அந்த மாயையில் சிறை
கவந்த பின்பு தன் தனியைிடம் சிறை
காலமெல்லாம் இனி இணையைிடம் சிறை

முடியாதபோது மூப்பினில் சிறை
முழுதாக இனி கட்டிலில் சிறை
முடிவாக மட்டும் மருத்தினில் சிறை
முடிவாள பின்பும் மரப்பெட்டியில் சிறை.

— தனு

இரு பொழுது

விழித்திருந்து என் ஊன்றுகோலூதுடன்
நான் (நி) தானித்துப் பிரயானிக்க
என்னுகிறேன் என்னைச் கற்றியொரு
அந்தாரா இருந் குழந்திருக்கிறது
என்றானே அர்த்தம்!

ஆனால் நட்சத்திரிக்கன் மினுமினுத்துக்
கொண்டிருக்க
இரு வித்வை கோக்கி என்னை
அல்லதித்தக் கொண்டிருக்கிறது
என்பதில் நான் எவ்வளவு
ஆற்றபோய் அழுது கொண்டிருக்கிறேன்!

இருந்தும் என்னை நோக்கிப் பயணங்கள்
வந்துகொண்டிருக்கின்றனவே! நான் என்னசெய்வது?
என்னையை என்னம் மீட்டுக்கொடும்
கணப்பொழுதில் மட்டும் விழிப்பையேற்படுத்தும்
என் மக்களுக்கு
என்று நா... இறைஞ்சுகிறேன்!

எஸ். வெண்ணில்

இரு சினிமா அடிமைக்கு

எதிர்கால இளைஞன்.....
சமுதாயச் சிற்பியே.....
சினிமாக் கொட்டைக்களையுப்
சீரமிந்த சுவரொட்டிகளையும் உன்
சித்திலை உலகு சிறைப்பதிலை
மாண்பு கொண்டிருக்கிறது.
நீயோ உன் பாடத்தையே மறந்துவிட்டுப்
படத்திற்குப் புறப்பட்டு விட்டாய்.
அந்தப் படமே உண்டுக்குப் பாடம்
படிப்பிக்காமலே உன் வாழ்வைப்
பாழித்துக் கொண்டு விடுகின்றது.
‘கல்வித் தெற்றன்’ உன்னை தொட்டுத்
தாவாட்டுவையில் ‘சினிமாப் பயலோ
வேகமாக வீழ்த்தி விடுகின்றதுன்னை.
உக்காக புரியாக முழந்துகொய்...
திரையுக்கோ தன்னை விளைப்பரப்படுத்தத்
கணக்கில்லாக கட்டடங்கள் கட்டிக்கொள்கிறது.
நீயோ உன் வாழ்க்கை கட்டடம் மிதே
கட்டடம் கொண்டுக்கொண்டும்
இனிய திருப்பதின்றையே.

பா. பூரணி

இல்சீயப் பயணத்தீல் . . .

|| ததிரிகையைப் புரட்டிய
மதியின் கண்கள் உன்னே
யிருந்த படத்தில் பதிந்தன.
கதிரையில் சாய்ந்து கண்களை
ரூடிக்கொண்டாள்.

படம் படிப்படியாக மாறி
யது. அடர்த்தியான புருவம்,
அழிய சிரிக்கும் கண்கள்,
நீண்ட மூக்கு, மெல்லிய மூக்கு
உத்திர்க்கு. மெல்லிய மூக்கு
அடர்த்து மீசை சாந்தன தீ
கரிய சூருவத்துக்கு மேலும்
கம்பிரத்தைக் கொடுத்தது.

அவன்து உதடுகளில் மெல்லிய புன்றுவுவை இழைபோடியது.

சாந்தன...

அவன் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவளைச் சாந்திதான். சாந்தன மார்க்காமக ஆரம்பித்த பழக்கம், தமது இல்லியங்கள், சிரிப்பார்ப்புக்கள், சொந்தக்கூர்ச்சிகள் கள் என்பவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவாயிற்கு நெருக்கமானது.

இரே கொள்கையில் ஊறியல்வர்கள், ஒருவரை மற்றவர் நன்கு புரிந்து கொண்டவர்கள். இறுதியில் தமது மனங்களையும் பரிமாறி கொண்டனர்.

விடயம் மதியின் வீட்டிட்டுக் கூடியதும் பெற்றேன் மகளை கடுமையாக ஏச்சர்த்தனர்.

சாந்தன் தனது படிப்பை

நிறுத்திவிட்டு கடமைக்காக வேறிடம் சென்றுவிட்டான்.

அவனுடைய வீட்டிட்டுக்கு எடுப்பதே பெற்றேன் மகளை

மதியின் வீட்டிட்டுக்கு எடுப்பதே பெற்றேன் மகளை

